

1036 angleških letal je bombardiralo Kruppove municijske tovarne v Essenu

ma so se vrnil ti iz napada, so se dvignili pri belem dnevu drugi in bombardirali nemške naprave po severni Franciji.

London, 2. junija. — Angleška zračna sila se je sinoči zopet odvila nad Nemčijo in jo posula z jeklenimi bombami. Nič manj 1036 bojnih letal in bombnikov je poletelo nad nemške arzene v Essenu, kjer se nahajajo Kruppove tovarne, največje izdelnice municije. To je bil drugi masni napad angleške zračne sile v treh dneh na Hitlerjevo industrijo. Več in bolj učinkovitih udarov bo pa, ko se nam bo pridružila ameriška zračna sila, je premier Churchill.

Tem ko je nad tisoč bomb neso svoj smrtonosni tovar, so se zapodila letala, izdelana v Ameriki in drugih krajih okupirane Evrope, Nizozemske in Belgije.

Na Kruppove tovarne so obrnili pozornost nemške obrambe nase, da so imeli bombniki bolj prosto pot. Bombniki so se vrnil zadnji dan tega napada, se je začela druga brigada angleških letal in pri belem dnevu bombardirala francosko obalo. Bombniki trdijo, da ni letala, ki bi prej toliko zračna sila napadla. Uro za uro so se dvignili letal proti raznim mestom v Franciji in se vrnil zgoraj.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Essen leži ob reki Reni, kakih 35 milj severno od Kolina. Iz Essena vodijo železniške proge do vseh železnih rudnikov in premogorovov v Westfaliji.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Na Kruppove tovarne so vrgli avijatičarji do 6.000.000 funtov bomb, zažigalnih in razstreljivih. Nekateri bombniki so nosili do štiri tone bomb.

Cleveland grozi predmetjem s tožbo, ker ne plačajo za kanale

Župan Frenk J. Lausche je rekel, da bo mesto vložilo na sodni tožbo proti onim predmetjem, ki nočejo plačati svojega deleža za uporabo odvodnih kanalov. Ta predmetja dolgujejo Clevelandu več kot \$1.000.000. Samo Cleveland Heights in East Cleveland sta plačala vse.

Ker predmetja ne plačajo, morajo vzdrževati naprave za čiščenje odvodnih kanalov odjemalci vode v Clevelandu v znesku 18 centov. Predmetja pravijo, da jim mesto preveč računa za vodo, zato ne plačajo za kanale.

Nemška ofenziva v Libiji se je izjalovila

Kaira, 2. jun. — General Rommel, ki je udaril pred enim tednom s tremi nemškimi in tremi italijanskimi divizijami proti Tobruku, je prišel s svojimi četami v klesče, iz katerih se bo le težko izvil. Angleži zdaj sistematično uničujejo sovražne mehanizirane kolone in le nekatere se je posrečilo ubežati.

K nemškemu porazu so namreč pripomogli ameriški tanki, katere imenujejo "General Grant." Ta tank, ki je obdan s težkimi jeklenimi ploščami, ima 77 mm top, in enega 37 mm, vrhu tega pa še strojnico.

Zatrjuje se, da so gestapovci sami streljali na tovariša Heydricha

London, (ONA). — V diplomatskih krogih so se pojavile govorice, da so nemški gestapovci sami izvedli napad na Reinharda Heydricha, ki je bil za Himmlerjem prvi v poveljstvu nad nemško tajno policijo.

Baje je bil Hitler Heydrichu zadnje čase posebno naklonjen, kar je vzbudilo med ostalimi gestapovci ljubosumnost. Drugi zopet trdijo, da je Heydrich vohunil med stranko in poročal vse Hitlerju.

Na vsak način je zadeva sumljiva in kaže, da nekeje v stranki pušča. Nihče razen ožjih zaupnikov Heydricha ni vedel, da bo odpotoval in po kateri cesti se bo peljal. Kako je potem mogel, da so čakali napadalec nanj ravno na pripravnem kraju in ga obstrčili?

SRNE BODO NAGNALI ZA LOVCE

Buffalo. — Ker je v Allegheny državnem parku preveč srn, jih nameravajo jeseni tik pred lovsko sezono pogoniti iz parka, da jih bodo lovci lahko streljali.

Poročilo iz Kolina

V lepem mestu Kolinu, ki so ga zdaj Angleži razbili, je bil Jože Grdina leta 1937, ko je šel v Ameriko. V Kolinu je namreč stara in znamenita božja pot. Jože nam je obljubil, da bo v nekaj dneh napisal nekaj spominov iz Kolina, kar bo gotovo zanimivo.

Hitlerju ta zastava ni všeč

London. (ONA). — Hitlerjev rojstni dan je bil 20. aprila. Nek Poljak je v mestu Stralsundu hotel izkazati Hitlerju ob tej priliki posebno čast, pa je obesil na drog, kjer je sicer navadno visel ključasti križ, raztrgane moške hlače. Grešnik, Stefan Kopyczak, je bil obsojen na smrt. Ko mu je policija ukazala, naj potegne hlače z droga, se je samo zaničljivo smejal.

Vojvoda Windsor ima sitnosti na Bahamih

Nassau, Bahami. — Vojvoda Windsor, guverner Bahamskih otokov, ki je bil na obisku v Washingtonu, je bil nenadno poklican domov radi delavskih nemirov. Delavci pri nekem velikem ameriškem projektu so vzporedno demonstracije, razbili so nekaj šip pri gledišču in oropali trgovine. Dva sta bila ubita in več je bilo ranjenih, predno je policija vzpostavila red.

Delavci so se uprli radi nizke plače. Dobivali so namreč samo štiri šilinge na dan, kar znese nekako 80 centov. To je za strokovno neizkušen delavce.

Nove vesti o dr. Mačeku

Bern. — Švicarsko časopisje poroča sledeče: "Agencia Havas sporoča iz Budimpešte, da zdravstveno stanje dr. Vladimira Mačeka povzroča mnogo skrbi. Dr. Vlado Maček, ki je interniran v Kupincu, trpi zaradi komplikacij, ki so nastale kot posledica kroničnega vnetja srednjega ušesa."

V zvezi s sporočilom, ki ga je ban dr. Ivan Subašić dal dne 19. aprila ameriškemu tisku, prihaja zgornja vest kot potrjeno omejenega sporočila.

Kronično vnetje srednjega ušesa je nacijem in vstašem dobro sredstvo za prikrivanje zločinov, ki jih vrše nad dr. Mačekom, kajti znano je, da je imel dr. Maček pred šestimi leti operacijo ušesa, ki se je izvrstno posrečila, tako da vseh šest let ni bilo nobenih in nikakršnih novih pojavov bolezn.

Merjenje gazolina za vso deželo pride kmalu

Washington. — Urad za vojno produkcijo je naznanil, da se bo določilo še pred prihodnim tromerom racioniranje gazolina, ki bo veljavno za vso deželo.

Obisk iz Colorada

Naša zvesta naročnica, Mrs. Terezija Suštaršič, nas je včeraj obiskala v spremstvu Mr. A. Grdine. Dospela je na novo mašo Rev. Bandija, katerega pozna še kot mladega fantiča izza časa, ko je bivala v Clevelandu. Zdj se nahajati že osem let v Canon City, Colo. Tukaj se je ustavila pri sestri Mrs. Frances Slapar na 6724 Bonna Ave. in bo ostala še kak teden v Clevelandu. Želimo ji prav veselo bivanje v naši metropoli.

Premišljen iz Havajev

Frankie Jakšić, ki je služil Strica Sama na Havajih, je v ponedeljek došel v San Francisco. Prideljen je letalskemu koru v Santa Ana, Cal. Frankie upa, da bo dobil v kratkem dopust za nekaj dni, saj bo v juliju že eno leto, kar je od doma.

To je tudi ofenziva in sicer ofenziva gibčnih ženskih jezičkov, ki so zmivale tega ubogega vojaka, ki deklet ni pustil naprej. Nad 4.000 deklet se je namreč ponudilo v New Yorku za 60 praznih mest v častniško šolo ženskih pomožnih armadnih korov.

Francoski urednik ustreljen, njegova žena ranjena

Vichy, 2. jun. — Albert Clement, urednik dnevnika Le Cri de Peuple, je bil danes ustreljen in njegova žena ranjena na obljedeni pariški ulici. Ko je Clement korakal s svojo ženo po ulici Vivienne v bližini borze, je odprl nanju ogenj iz samokresa nek biciklist. Prvi strelji so ranili ženo in neko drugo osebo. Potem sta zadela Clementa dva strela in ga ubila. Kolesar se je naglo odpeljal.

Clement je bil pred vojno poznan kot slab časnikarski poročevalec. Ko so pa Nemci prišli v Pariz, je potegnil z njimi in tako se je povzpел do uredništva. Clement je že tretji francoski urednik, ki je sodeloval z Nemčijo, in ki je bil napaden.

V nedeljo so se vršile v Parizu ljudske demonstracije radi živila. Dva policista sta bila ubita. Več oseb so prijeli, katere bo sodil poseben tribunal, ki lahko določi smrtno kazen.

Zavezniške pošiljke so dosegle Rusijo

London. — Velika skupina angleških in ameriških ladij je srečno pripeljala v neko rusko pristanišče na severu vojni material. Nemške podmornice in bombniki so napadali ladje pet dni in pet noči, vendar so ladje prodrle skozi z izgubo kakih šest ali sedem ladij. Vožnja v teh krajih je zdaj težavna, ker je skoro 24 ur dan, kar daje sovražniku mnogo prilike za napadanje.

100.000 avtov nameravajo prenesti z mestnih cest

Vojni komitej za prevoz, katerega je imenoval župan Lausche, bo začel s programom, da se spravi s cest najmanj 100.000 avtov. To se bo napravilo s tem, da se bodo vozili delavci ali uradniki iz iste okolice na isti cilj skupno na delo. Po tovarnah in uradih bodo razdelili vprašalne pole, na katero bo vsak lastnik avta navedel kje stanuje in koliko ima prostora v svojem avtu. Tako bi prihranili mnogo na gazolinu in na kavčuku.

Veseli dogodek

Družini Mr. in Mrs. Anthony Skettle, 5609 Prosser Ave. je bila rojena 7½ funta težka hčerka. Mati in dete se dobro počutita v Women's bolnišnici. Materino dekleško ime je bilo Frances Čoš. Čestitamo!

Hrvatski kmetje se upirajo vstašem

Bern, 28. maja. (ONA). — Iz švicarskih krogov jugoslovanskih diplomatov prihajajo vesti o velikih kmečkih uporih v vsej Hrvatski proti vstašem in italijanskim okupacijskim četam.

Po podatkih iz teh krogov se mnoge vasi dvigajo k upor, da bi se maščevale za plenjenje hrane, ki jo ropajo vstaški oddelki hrvaškega kvizlinga Ante Pavelića.

Istočasno so se hrvaški kmetje v severnem delu države v okolici Vinkovcev dvignili proti privilegirani nemški manjšini in nemško prebivalstvo prisilili, da se izseli.

Isti jugoslovanski krogi trdijo, da odpor proti nasilnemu odvzemanju hrane bolj in bolj močnim vstaškim oddelkom ni posrečilo premagati napadalce in osvoboditi vas. V okolici bo.

Armada jemlje častnike prijateljskih držav

Washington. — Vojni oddelek je zadnji teden odločil, da se sprejme v ameriško armado tudi nedržavljanje, ako so podaniki prijateljskih ali zavezniških držav. Imeti pa morajo iste kvalifikacije kot ameriški državljani. Predpisana starost je od 18 do 60 let.

Prepoved poslušanja radia na Hrvatski

New York. — CBS prinaša poročilo moskovskega radia, ki navaja poročilo iz Carigrada, da je v Pavelićevi Hrvatski izšel zakon, ki grozi s smrtno kaznijo vsem, ki jih bodo prijeli pri poslušanju tujih radijskih postaj ali pri izdelovanju radijskih kratkovalnih aparatov.

Rusi obsojeni, ker so pomagali Nemcem

Moskva. — Vojaška sodnija je obsodila na smrt osem Rusov, ker so pomagali Nemcem, ko so imeli ti v posesti mesto Možajsk.

V armado

V službo Strica Sama odide Ed Yanchar in Henry Gulich in sicer odide Gulich v četrtek k marinom, Yanchar pa v petek k mornarici. Nocoj se bo vršil znanju poslovilni večer na domu Mr. in Mrs. John Yanchar, 16309 Parkgrove Ave., kjer se bodo prijatelji lahko poslovili od njih. Želimo jima vso srečo.

OČE IN SIN BOSTA POROČILA SESTRI

Noristown, Pa. — Oče in sin sta istočasno vprašala za poročno dovoljenje. Robert Fleming, star 64 let, kateremu je žena umrla leta 1920, bo poročil 55 letno Terezijo Bozworth. Njegov sin William, star 42 let, je pa zaročen z 45 letno Helen Bozworth. Oče in sin se bosta poročila na isti dan.

Noristown, Pa. — Oče in sin sta istočasno vprašala za poročno dovoljenje. Robert Fleming, star 64 let, kateremu je žena umrla leta 1920, bo poročil 55 letno Terezijo Bozworth. Njegov sin William, star 42 let, je pa zaročen z 45 letno Helen Bozworth. Oče in sin se bosta poročila na isti dan.

Noristown, Pa. — Oče in sin sta istočasno vprašala za poročno dovoljenje. Robert Fleming, star 64 let, kateremu je žena umrla leta 1920, bo poročil 55 letno Terezijo Bozworth. Njegov sin William, star 42 let, je pa zaročen z 45 letno Helen Bozworth. Oče in sin se bosta poročila na isti dan.

Noristown, Pa. — Oče in sin sta istočasno vprašala za poročno dovoljenje. Robert Fleming, star 64 let, kateremu je žena umrla leta 1920, bo poročil 55 letno Terezijo Bozworth. Njegov sin William, star 42 let, je pa zaročen z 45 letno Helen Bozworth. Oče in sin se bosta poročila na isti dan.

Sodnija svari one, ki ne plačujejo alimonijev

Okrajna sodnija pravi, da ima na rokah več slučajev, kjer so bili ločeni možje oproščeni vojaščine, ker imajo odvisne osebe, toda ne plačujejo svojim ženam in družinam alimonijev. Taki bodo odslej imeli na izbero samo dvoje: ali plačajo, ali pa bodo njih imena poslana nabornim komisijam v nadaljnjo akcijo.

Toplo priporočamo za zgled!

V Clevelandu se vrši konvencija Zveze železniških strojevodij. V ponedeljek večer so imeli banket v hotelu Cleveland. Nad 900 delegatov se je udeležilo s svojimi ženami. In zgodilo se je nekaj nezaslišanega! Na banketu ni bilo namreč nobenega govora! To so banketi, da se pravi! Vljudno prosimo posnemanja!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 129 Wed., June 3, 1942

BESEDA IZ NARODA

Novice iz Hubbard Rd.

Spet so tukaj tisti prelepi spomladanski dnevi, ki so tako krasni in božanski, da človeka kar prevzamejo. Ko se tako spreham v senci košatih dreves in se oziram po vrtu, kjer imam posejanih in posajenih na stotine najlepših vrtnic in drugih cvetlic, si še sedaj v duhu predstavljam, kako lepo bo, ko bodo enkrat vse razcevele in pokazale svojo lepoto.

Nekatere so že v cvetju in druge pa jim bodo kmalu sledile. Dasi se ukvarjam s cveticami vsako leto, a jih ni bilo še nikdar toliko, kot jih bo letos, kajti odmeril sem jim precej več prostora, kot druga leta. To pa zato, da se bom med njimi sprehajal in si delal z njimi kratak čas, kajti če bo zmanjkalo gazolin, bom moral ostati kar lepo doma in zato pa sem si nasadil toliko cvetlic, da mi bodo one delale kratak čas. Saj pravijo, da mora človek tudi v vojnem času obdržati moralo, da ne obupa od samega premišljevanja.

Res smo v vojnem stanju in če bi človek samo na to mislil, kaj vse slabega se nam obeta, bi gotovo obupal in kadar človek izgubi upanje, tedaj ni več dosti sposoben za ta svet. Vera, upanje, ljubezen — po mojem je še najvrednejše upanje, kajti ljubezen ne pride dosti več v poštev, posebno ne pri nas starejših, mladina se je še nekaj veselila, a tudi tej bo prešla, ker mlade fantje pobirajo v vojaško službo, potem pa naj se svet veseli, če se more. Tako bo trpelo vse navzkriž — staro in mlado in vse to radi hudobije nekaterih.

Ko sem že pri rožah, moram povedati, da so me naše sosedice tudi letos obdările z lepimi vrtnicami, katere so mi prinesle, da sem jih posadil in bodo že tako lep vrt še bolj oplešala. Prav iz srca sem jim hvaležen zanje in naj bo vsem sosedam na tem mestu izrečena najlepša zahvala.

Pa naj še tukaj povem, da sem nasadil krasnih cvetlic tudi krog naše nove hiše, ki so že vse bujne razcevele. To pa zato, da če bodo tudi letos prišla dekleta kaj na počitnice, da bodo našle vse v najlepšem redu. Tukajšnji časopisi nam poročajo, da bo prišlo letos izvanredno veliko število gostov v te naše prelepe kraje in zato se bo pa stanovanje kaj težko dobilo. Kajti tudi tovarne, ki jih sedaj grade v našem kraju, potrebujejo tudi vedno več ljudi in stanovanja za iste. Pravijo, da tovarna, ki jo sedaj grade in če bo vojna še dve leti, da bo stala samo gradnja te tovarne skoro 50 milijonov dolarjev.

Pa ne samo tovarne, ampak tudi naš park "Madison on the Lake" jako lepo napreduje. Zgradili so precej novih hiš. Naš slovenski župan, g. Strojina, si je svoje gostilniške prostore kaj lepo in okusno preuredil ter vse pripravil za sprejem poletniških gostov. Pri njem dobite vso potrebo, kakor si poželite in če ne verjamete, pa se oglasite pri njem in se boste sami prepričali. Kadar pridete v te naše kraje, tedaj nikar ne pozabite obiskati tudi našega slovenskega župana in gostilničarja g. Strojina, ki vam bo v vročih dneh pomagal hladiti žejno s hladnim pivom ali mehko pijačo. Postreženi boste, da se boste takoj počutili, kot da ste doma.

V splošnem naša vas prav lepo napreduje in zakaj pa tudi ne bi, saj odkar je vojska, se denar

zagovorniki obtožencev in ne njih tožitelji. Eden zagovornikov, tržaški odvetnik Zennaro, je šel celo tako daleč, da je v svojem zagovoru izjavil, da je, po njegovem mnenju, smrtna kazen za dva njegovih klientov neizogibna. In vendar je dobil prav ta "zagovornik" od staršev teh obtožencev po 30,000 lir za vsakega, da bi jih zagovarjal. Ko ga je nek belgijski odvetnik, ki je pomagal pri obravnavi, na to opomnil, je Zennaro izjavil, da mu je bilo pač tako ukazano govoriti.

steka tudi na naš Hubbard Road, ampak nikar ne mislite, da k naši hiši, o ne, jaz samo rožce sadim in tam pa denarja ni. Denar gre le tja, kjer imajo kaj takih, da hodijo v žernado. No, sedaj me je še moj sosed Lojze zapustil, kajti tudi on je šel v žernado in sicer, šel je v tisti clevelandski gospodi streč, kjer žogo premetavajo in v kratkih hlačah "špansirajo."

Moj sosed John postavlja poslopjem kar neprestano, ker pa nima ravno preveč zemlje, izgleda kakor da hoče vse zemljišče zadelati. Mislim, da to dela samo zato, da mu ne bo treba plevala kopat.

Pri žužkovih tudi grade novo hišo, no pa saj so jo že lansko leto pričeli, a ker bo vse modern, zato pa vzame tudi precej časa, da se zgotovi. Mrs. Žužek in njen sin Joe s soprogo so bil šli na obisk k sinu oziroma bratu Stanleyu v Florido, ki je tam v armadi Strica Sama.

Tudi pri Ružiku gradijo nov modern hlev in garaže, delo pa vsled pomankanja delavcev bolj počasi napreduje. (Pri Leskovčevih, tam v tisti lepi senci, o kateri vedno piše, in na katero je tako ponosen, da se mu ni treba vedno pariti na soncu, tam so tudi zgradili krasen vhod, ki vodi s ceste, na dvorišče. To je res pravi kras za njegovo farmo. Ko sem se oni dan peljal po Hubbard-u in sem bil namenjen, da obiščem tudi Mr. Leskovca in njegovo družino, bi bil skoro zapeljal naprej, ker se mi je zdelo, da sem se zmotil in da nisem na pravi poti, tako je lepo pri vhodu. Saj pravijo, da če bi Mr. Leskovic imel še Rockefellerjev denar, pa bi izgledal prav po milijonarsko. Op. ured.)

Mrs. Mlakar je svoj že itak krasen dom še znatno oplešala in sicer s tem, da si je nasadila krasno cvetočih drevesc krog lepe hiše, da izgleda kot v raju.

Tudi iz Clevelanda se ljudje vedno bolj in bolj naseljujejo v naših krajih. Kot sem slišal praviti, se je naselil na Dock Road Telicev Miha in da si je kupil precej obširno kmetijo. Znano mi pa še ni, če se bo mogoče tudi on postopil kmetijskega dela. Tudi ne vem, če si je že kupil pujskov, kakor navadno vsak prične, ko se naseli na farne. Če bi jaz ne bil tako zaposlen s svojimi rožicami, bi ga bil že obiskal. No, pa saj menda veste kateri Telic je to. To je naš poznani slovenski zavarovalniški zastopnik iz Clevelanda.

Ker pa je tudi moj bivši voznik Eddie tako silno zaposlen, čez dan v šoli in potem pa doma, kajti komaj ko pride iz šole, ima že traktor v rokah in dela z njim pozno v noč, da tudi on pripomore Stricu Samu v tej veliki borbi, zato pa ne morem nikamor. Saj veste, da sem tako "prištiman," da sam ne rad držim za kolo pri avtu in sem hotel biti vedno bolj gospodski, da sem imel soferja.

Iz tega vzroka pa se vedno le bolj držim doma, drugi vzrok je pa tudi ta, ker pravijo, da je treba varčevati z avtnimi obroci in da se jih bo težko dobilo, če se jih sploh bo. Pa kar se mene tiče, naj se jih dobi ali ne, saj bi jih itak ne imel s čem plačati.

Kljub vsej tej mizeriji, pa je lepo na našem Hubbard Roadu in če bo šlo vse posreči, nam tudi že ne bo treba trpeti prihodnjo zimo, kajti trta do sedaj prav lepo kaže, samo da bi tudi

vztrajala pri tem, potem se mi ne bo treba nacejati s tako zoperno pijačo, kot sem se v prošli zimi. (Tudi še nekaj posebnega sem bil opazil pri Mr. Leskovcu, poleg vseh številnih rožic, sem videl tudi njivo krompirja, ki je pa že tako lep, da ga ni videti takega daleč naokoli. Mr. Leskovic mi je tudi povedal, da v začetku julija bodo imeli že domač nov krompir. Op. ured.)

Precej sem napisal in ker sem pa precej zaposlen z rožicami in putkami, zato pa moram za danes končati s poročili in bom še prihodnjič kaj več povedal, da bo tudi zunanji svet vedel, da smo še živi in kako lepo je na našem Hubbardu. Pozdrav vsem prijateljem in znancem.

Frank Leskovic.

Pismo vojaka

Najprej pošiljam vojaški pozdrav vsem čitateljem tega lista, prijateljem in znancem, kakor tudi uredništvu Ameriške Domovine.

Nahajam se globoko doli v državi Texas in smo v bližini Mehike. Vreme tukaj je precej gorko — vroče. Naša vojaška hrana pa je izvrstna, ker pravijo, da je treba vojake dobro "futrati," ker armada gre le s polnim trebuhom naprej. Z menoj tukaj je še en Slovenec in sicer Joseph Svete iz 6120 St. Clair Ave. Naš vojaški oddelek je poznan po imenu "Corps Military Police" ali kar bi se reklo slovensko "vojaška policija."

Joseph Svete se je bil zadnji teden nekoliko prehladil, pa menda ne bo nič hudega. Izgleda pa že malo drugače, kajti, ko je prišel sem, je imel brke ali mustafe. Narednik pa je zapovedal, da morajo brke stran in "poor Joe" se je povelju moral pokoriti in odrezal je svoje ljubljene brke, naslednje jutro ni mogel govoriti — grlo ga je bolelo — a sedaj pa je zopet zdrav.

Vse je v redu, samo noge naju bole, a pa ne samo naju, ampak se drugim godi ravno tako kot nama. Končno pa pošiljava pozdrave vsem znancem in prijateljem Joseph Svete in podpisani.

Pvt. Joseph J. Gornik.

Hvala za dar

Od nekoga, ki se je podpisal J. M. sem prejel \$2.00. Dotični je v pismu omenil, da naj bo to za v dober namen.

Ko sem premišljal, kako bi to najboljši naredil, ker je dandanes toliko različnih skladov, sem istočasno bral v A. S. poročilo Rev. Bernard Ambrožiča, kateri sporoča o pismu slovenskega misijonarja Trampuša, kako on vsestransko potrebuje pomoči, da preskrbljuje toliko siromašnih ljudi.

Ker je pa za tega gospoda zastopnik Rev. Julijus Slapšak, sem njemu poslal ta dar še z nekimi drugim darom vred. Rojaki, kdor bi rad storil kaj dobrega, se mu nudi tukaj lepa prilika, še drugi se oglasite.

Anton Grdina.

Naša kultura

Koliko prireditvev pod naslovom "Spomladanski koncert" je bilo to pomlad v Clevelandu mi ni povsem znano, štirim sem prisostvoval, vsem pa ni bilo mogoče, ker sta se dva ali celo več vršili na en dan.

Pevci in pevke zborov željno pričakujejo odziva, kako je koncert ugajal. Za nekatere je mimogrede prišlo par vrstic v pohvalo; ostali se morajo za zadovoljiti s tem, da se stvar kar pozabi. Večkrat se tu in tam poudarja, da so pravične ocene kulturnih prireditvev zdrave in koristne, ker napake ali pogoške je temu, ki poslušala, lažje opaziti, kakor onemu, ki poje. Res je tisto; samo vprašanje je, koliko se poslušalec na petje razume? Z malo izje-

mo sem na enem ali drugem koncertu opazil ene in iste osebe; to so tisti, ki jim je pesem pri srcu, včlanjeni pri zborih, poznajo pogoške v proizvodih in če bi hoteli, da so pravični v kritiki, bi morali prvo sebe kritizirati. Ostali pa, biti zadovoljni, kar nam podajo; zakaj, če več veš in znaš, zakaj pa ne poješ? S petjem ukvarjati se, je že na sebi precej kritična reč. Koliko dobre volje je treba samo za en nastop, to vedo samo oni, ki so aktivni pevci, posebno še, ker je pri zborih opaziti z malo izjemo samo stare stebre, kateri še vedno nosijo celo breme in ti stebri se krušijo, pešajo, tako da rapidno slovenska pesem počasi umira.

Nekaj zborov ima še prilično moč, da za silo odgovarja naselbini, n. pr. "Zvon" kljub temu, da ni vpoštevani kot najboljši v naselbini; v aktivnosti pa odgovarja svojemu namenu.

Tako "Planina," da je naselbina zelo ponosna na svoj zbor. "Cvet" je pa cvet deklet, kar pa smelo trdim; ako bi bila pesem na prvem mestu in "balinček" na drugem, bi bil zelo lep mešan zbor; kar bi na celi črti odgovarjalo naselbini.

Na St. Clairju imamo pa lepo število pevskih zborov, vsaka stranka ima tudi svoj zbor. Pa zadnje čase, posebno sedaj, ko nas je zadelo vojna, so postali zbori bolj šibki. Vzrokov ne bom našteval, pripomnim naj samo, da je zelo malo teh zborov bilo ustanovljeno, da bi odgovarjali samo svojemu namenu, pač pa v preveliki meri je bila samo nekakšna propaganda v reklamo za gotovo stranko. To moramo priznati, čim močnejša je bila stranka, močnejši zbor je imela.

To je pa glavni vzrok, da pevskih proizvodov ni bilo mogoče pravično ocenjevati; ker bi je ne vzeli v naznanje, pač pa: "Protij stranki je, zato pa kritizira," zato boljše nič, kakor pa samo hvala. Kdo je pravi pevec, ga boš najlažje spoznal s tem, da ga povabiš na sodelovanje kakemu zboru. Komur je samo za to, da poje, nima drugega izgovora, če ga ne izvabiš, kakor da je aktiven pri gotovem zboru, da bi pa sodeloval pri več zborih, pa ni tukaj in tam dober pevec, kar je prav.

Veliko je pa dobrih pevcev, ki imajo pa drugačne nazore. Veseli ga petje in rad poje, samo — saj veš; tisti zbor je na taki podlagi, da se jaz z tako stranko prav nič ne strinjam, zato mi boš oprostil. Ker pa zadnje čase stranke z nami vred prehajajo v jesensko dobo in mladina naših strank ne upošteva, sploh jih ne pozna, zato, če bomo hoteli, da bo naša pesem še živela, se bomo morali sprijazniti z mislijo vsi, da je pesem eno, politika in stranke pa drugo.

V ta delokrog bi jaz priporočal sledeče: Tu v Clevelandu imamo dosti talentov, ki so popolnoma zmogni, da jim lahko zaupamo, v petju in glasbi sploh; na godala, pihala, tok-tala in vokal. Ali ne mislite, da bi bilo to koristno za naselbino, da bi ustanovili glasbeni učni red? N. pr. "Glasbena Matica" v pomenu besede temelji na podlagi glasbe in da bi udružila med svoje članstvo vse talente, ki so zmogni za poučevanje in da bi narod ta korak vzel v splošnem v naznanje, bi imel kakšno garancijo, da se mladina res nekaj nauči v petju ali v glasbi.

Ali kdaj razmišljate koliko dolarjev ste potrošili za študije vaših otrok? Pa zelo z malo izjemo brez znanega uspeha. Privatnemu učitelju, posebno tuju, ne gre za to: koliko se bo vaš otrok naučil, pač po večini za vaš denar. Naš narod, da zelo ljubi glasbo, zato ne stedi z denarjem za svoje otroke, da se nekaj nauče, kdo je bolj upravičen do tega zasluž-

ka, kakor naši domači talenti, čemer bi prišli veliko cenejši in bolj uspešno do zaželenega cilja. S tem bi tudi izginile drege, kako bomo sestavljali naše programe, ker imeli bi na razpolago dosti pevskih mladenčev, da bi odgovarjali pri lepi narodni pesmi, kar tudi v klasiki. In končno, kar je uvaževanja vredno, če bi narod bil v celoti samo za pesem, to je naša pesem! Polkončana, je profesor ves čas čaran dejal: "Zelo lepo, če je pak, kaj je pa s tem prav dokazano?"

Čudak

Z berlinskim matematikom profesorjem Dirichletom, ki bil neki njegov prijatelj, sem pa v gledališču, kjer so igrali opero "Don Juan." Profesor matematike ni bil še nikoli prej v operi. Ko je bila oper končana, je profesor ves čas čaran dejal: "Zelo lepo, če je pak, kaj je pa s tem prav dokazano?"

Vino dobi vonj in okus po snobi od zanemarjenega snobu. To napaka pa se lahko popravi, če ne vsakih sto kvortov vina damo en kvort finega namiznega olja.

Kako Mussolini skrbi, da poljski pridelki ne uporabljajo ponesrečnega, kaže naslednja slika.

Duce je sklical vse kmetje cele Italije, da bi jih izprašal, če uporabljajo poljske pridelke. Pa je vprašal prvega: "Kaj ješ ti svojim kokošim za poljske?"

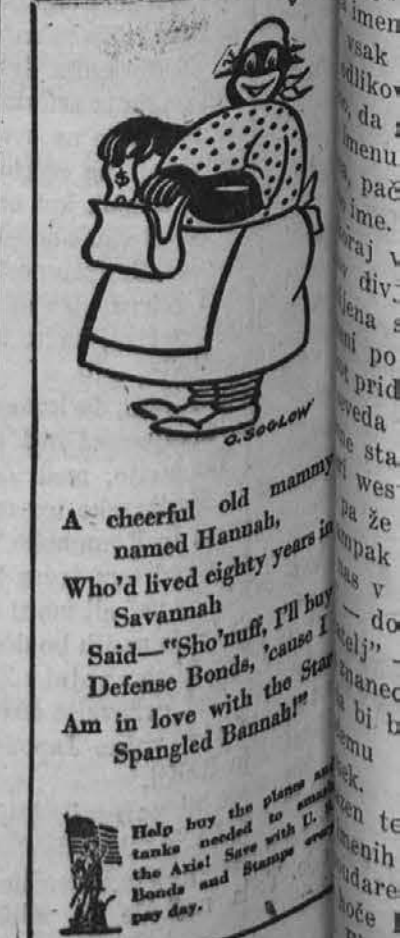
"Dajem jim koruzo, ki jo delam," odvrne kmet.

"Kaj!" zagrmí nad njim, "ce, 'ti tako razmetavaš, pogledaj, ki jo tako krvavo potrebujejo za kruh? Pet let zopora s dostom!"

Potem se je Musso obrnil na drugega kmeta in ga vprašal: "Vprašanje."

"Jaz jim pa dajem vse karfijole," je odvrnil ta. "Kaj! Vršičke karfijole? Ne veš, da potrebujemo karfijole za izdelovanje alkohola? let ječe s trdim ležiščem!"

Potem se je obrnil na tretjega in ga vprašal: "Kmetič, ki je videl in slišal, kaj se je zgodilo z njegovimi tovarišema, je bil pa bolj tovarišev, je bil pa bolj tovarišev, brisan in je ponižno odgovoril: "Vaša Visokost," je bil in "jaz pa čakam vsak dan, da im zvonim poldne. Potem pa skupaj svoje svoje putke skupaj. Vse izmed njih dam po eno hro, jim naročim, naj gredo in kupijo svoje kosilo."

Nemški rablji že plačujejo

Atentat na nemškega rablja Reinharda Heydricha zadnjo sredo v Pragi služil lahko v svarilo Hitlerju in njegovim beštijam, kaj jih čaka. Heydrich je dal pomoriti na stotine čeških domoljubov, ki niso zagrešili drugega, kot da so hoteli braniti samo svojo lastnino, svojo narodnost in svojo vero pred roparji. Za smrt stotin nedolžnih žrtev naj bi plačal on, ki je dal te žrtve pomoriti. Pač mala cena za toliko umorov. Toda ker velja pri Hitlerju in rabelju več kot velja ves češki narod, plačuje zopet stotine čeških domoljubov. Če bo šlo v tem razmerju naprej, bo prej umrl na morišču zadnji Čeh, kot bo konec nemških krvnikov. In najsij Čehi to dobro vedo, pa jih to ne bo oplašilo. Rajši grob nego rob!

Ta atentat na Heydricha je pa gotovo pretresel mozeg in kosti nemškim krvnikom, ki si lahko predstavljajo, kaj jih čaka, kadar se bodo zasužnjeni narodi otreli verig, s katerimi jih je Hitler začasno vklepil. Tisti, ki so posredno ali neposredno zakrivali smrt nedolžnih otrok, žena in starčkov, bodo to plačali. Prišel bo dan obračuna, na to se lahko te pošasti zanesejo. Nič jim ne bo pomagala obupna tožba: hribi, pokrijte nas! Osveta jih bo znala poiskati, najsi se tudi skrijejo v mišje luknje. Preveč je steklo nedolžne krvi v zadnjih par letih, da bi se moglo to kar tako pozabiti.

Nekatera poročila trdijo, da Heydrich ne bo ozdravel. Druga trdijo, da bo sicer ozdravel, toda bo pohabljen za vse življenje. Vsak pošten človek iskreno želi, da bi ostal pri življenju. Naj bi se kot pohabljenec plazil še dolgo dolgo let po zemlji, kot strupena kača, ki so ji izruvali strupene zobe in naj se vsako minuto svojega nadaljnjega življenja spominja na svoje žrtve! Naj ga v dolgih nočeh strašijo streli, ki so ugašali življenja čeških domoljubov! Naj bi klical nase smrt, ki bi ga rešila teh prikazni! A smrt naj bo ž njim usmiljena in naj ga pusti pri življenju, ker smrt bi bila zanj premila kazen.

Zavezniki udarjajo

Dokler niso šle Zed. države v vojno, je marsikdo dvomil o zmagi demokracij. Ko je pa zagrabil za puško Amerika in se pognala v bojni vrvež z vso resnostjo, ni bilo nobenega dvoma več, da bo zmaga na strani zaveznikov. Ameriška industrija, ameriški denar, ameriška armada — to bo odločilo končno zmago. Kdaj, tega seveda ne ve v tem trenutku še nihče, ker nihče ne ve, koliko časa bo mogla vzdržati še Nemčija. Nekateri trdijo, da Nemčija ne more preživeti ponovne zime v vojni. Drugi mislijo, da ima Nemčija še dovolj vojnega materiala in dovolj živeža, če ne več, vsaj za eno leto še.

Toda napad anleške zračne sile na nemško industrijsko mesto Kolin je pokazal način, po kakršnem bo prisiljena Nemčija na kolena. Nad en tisoč letal se je pognalo v enem samem napadu nad Kolin in ko so odleteli domov, je bilo dve tretjini mesta v razvalinah in v plamenih.

In to je bil šele začetek! Kaj čaka nemška mesta, kadar stopi v akcijo še ameriška zračna sila! Tisoč letal vsako noč na nemška mesta! Saj mora biti v enem mesecu vsa Nemčija v razvalinah!

Zdaj ni treba drugega, kot da zavezniki nadaljujejo v tej smeri in ne bo dolgo, ko bo Nemčija, naš glavni sovražnik, milo prosila za premirje. Zavezniki zdaj ne smejo odnehati, obratno napeti morajo vse sile in udariti, udariti tako, da se bo Nemčija stresla v svojih temeljih. In potem bo nastal mir, prej pa ne.

Da se ne pozabi...

Sodna dvorana, kjer se je vršila obravnava, je bila strogo zastražena. Samo tisti so smeli k obravnavi, ki so imeli vstopnice in te vstopnice je bilo pa jako težavno dobiti. Če je zaprosil za vstopnico kak sorodnik obtoženih, so ga takoj zaprli. Na stotine Slovencev in Hrvatov v Trstu in po Krasu so zaprli, iz previdnosti, kot je rekla policija.

Obravnavi je predsedoval zopet general fašistične milicije, komaj 33 let stari Cristini. Kot vemo iz prejšnjih poglavij, je bil Cristini tisti, ki je predsedoval obravnavi, pri kateri je bil obsojen na smrt Vladimir Gortan in ki je že vnaprej povedal, da bo nekaj obtožencev gotovo dobilo smrtno kazen. Kako je mogel to vedeti še pred obravnavo?

Zagovorniki obtožencev, ki so bili izbrani iz fašistične stranke, niso smeli pregledati obtožnice in material za to prej, kot dva dni pred obravnavo. Prav za prav so dobili vsa navodila, kako se jim je vesti pri obravnavi, od državne pravdnika, tako, da je dobila obravnava že vnaprej lice navadnega cirkusa.

Vsled mučenja v ječah in ker so jim zagovorniki (fašisti) tako svetovale, so obtoženci večinoma priznali svojo krivdno, češ, da bodo le na ta način dobili milo kazen, ali se gotovo rešili smrtne obsodbe. Toda to ni zadržalo nekaterih zagovornikov, da ne bi slikali obtožencev kot za največje zločince, da jih je celo predsednik sodišča opomnil, da so oni

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

...kake, fante —" je dejal. "Ne boš kmalu spet zaušni, če bo kdo odklopil tvoj drink in ne bo maral, kaj si ti prej vanj vstavljal svoj veliki gobec! In rad zvedel, kdo sem, ti?" "Proketo naj bo tvoje ime!" "Penil cornel. "Ne maram slišati! Tebe pa hočem imeti, on, boys — nad njega, —!"

...kazalo se je, da lopovi držijo vkup k čreda volov. Noži so se zabliškali in vsi so planili nad orjaka. Pa se jih ni zbal. Z desne strani je stopil naprej, dvignil roko in zaklical: "Pridite, če bi radi spoštovali Old Firehanda!"

...je učinkovalo kar čudno. "Menite —? Dokler bi me napadali samo z noži, bi se jim pač ne bal. Ubrani bi se jim bil in medtem bi bili prišli vaši ljudje."

"Tisto bi se bilo seveda takoj zgodilo. Ampak povejte, kaj naj storim z lopovi? Gospodar sem in sodnik sem na svoji ladji. Jih naj vklenem?"

"Ne."

"Izkrcam?"

"Tudi ne."

"Zakaj ne? Kar pristali bomo, jih daji na suho pa smo se jih iznebili na vsem lepem!"

"Povejte, saj pač ne pošlujete zadnjikrat to s svojim parnikom?"

"Mi na misel ne hodi! Še dolga leta mislim brodariti po temle starem Arkansasu."

"No, pa se čuvajte pred maščevanjem takih ljudi! Seveda bi se jih zaenkrat iznebili, pa počakali bi na vas in bi vam utegnili eno nabresti, ki bi vas stala življenje in tudi ladjo!"

Tudi črnobradati se je približal Firehandu, pa obstal, ko se je lovec pogovarjal s kapitanom. Old Firehand ga je opazil, stopil je k njemu in ga vljudno vprašal:

"Govorili bi radi z menoj? Vam lahko s čim ustrežem?"

"Zelo mi lahko ustrezate, sir —!" je dejal črni skromno. "Dovolite, da vam stisnem roko! Zadovoljen bom in vas ne bom več nadlegoval. Pač pa se bom z veseljem spominjal dneva, ko sem se srečal z vami."

Njegov odkriti pogled in njegova prisrčna prijaznost sta pričala, da mu prihaja beseda res iz dna srca.

Old Firehand mu je dal roko.

"Me veseli! Kako daleč mislite potovati s tole ladjo?"

"S tole ladjo? Samo do Fort Gibsona, od tam pa dalje s čolnom."

Ampak ne sodite me napačno, sir!"

"Zakaj?"

"Ker sem prej sprejel drink iz roke tistega tako zvanega cornela. Ne mislite, da sem strahopetnež in da se ga bojim!"

"O ne! Le pohvaliti vas moram, da ste se tako pametno obnašali! Ampak ko je udaril Indijanca, sem koj sklenil, da ga bom pošteno in izdatno poučil, kako se je treba obnašati. In kakor ste videli, sem mu dal nauk, ki si ga zapomnil!"

"Upajmo! Sicer pa je itak pri kraju z njim, ne bo več za westmana, roko ste mu prestrigli."

O Indijancu pa ne vem, kaj si naj mislim —. Prav strahopetno se je obnašal, ko ga je cornel silil z drinkom, niti trenil pa ni, ko je zarjovel panter —. Kar ne morem razumeti njegovega dvojnega obnašanja —."

"No, pa vam ga bom jaz pokazal!"

Ga poznate?"

(Dalje prihodnjič)

Ob 25 letnici majniške deklaracije

(Silvo Kranjc: "Kako smo se zedinili")

Dne 30. maja letos je poteklo 25 let odkar je prišla v svet slavna majniška deklaracija. Gotovo je na mestu, da ob tej priložnosti ponovimo glavne točke iz zgodovine te za Slovence in vse Jugoslovane tako važne izjave.

V marcu 1917 je izbruhnila ruska revolucija, ki je dala tudi tedanjim dunajskim oblastnikom precej misliti. Naslednji mesec je Amerika napovedala vojno Nemčiji kot odgovor na brezobzirno potapljanje ladij po nemških podmornicah. Sploh so se stvari tako suvale, da je postal absolutizem v Avstriji nemogoč. Zato je bil za dan 30. maja sklican državni zbor, na katerega so se vse stranke skrbno pripravljale.

Hrvatsko-slovenski klub je imel važno sejo v Gradcu že koncem leta 1916 in je sklenili sodelovanje s češkim klubom v državnem zboru in sploh v politiki. Združeni nemški nacionalci in krščanski socialci so pa zborovali 16. februarja 1917 in zahtevali uzakonitev nemških zahtev po znamenem paragrafu 14 še pred sklicanjem državnega zbora. S tem so hoteli že naprej prepričati vsak poskus svobodne besede v državnem zboru.

Proti nemškimi zahtevam je odločno protestiralo predsedstvo Hrvatsko slovenskega kluba na seji 7. marca na Dunaju. Še isti dan se je pridružil češki klub in ugotovili so popolno soglasje političnih nazorov.

Sedaj je dozorela tudi koncentracija slovenskih strank. Izvrševalni odbor Narodno napredne stranke je sklenil 24. maja, da morajo jugoslovanski poslanci "z največjo odločnostjo zahtevati v okviru monarhije združitve in osamosvojitve vsega našega naroda. Kot prvi pogoj za

uspešno parlamentarno delovanje pa smatra stranka enotno organizacijo poslancev.

Naslednji dan je izrazil ožji svet Slovenske Ljudske Stranke "trdno prepričanje, da se skoraj uresniči težnje hrvatsko-slovenskega naroda po celotnem združenju v okviru habsburške monarhije. Ker so v tem temeljnem težnju vse hrvatsko-slovenske stranke edine, jih pozivljajo SLS na edinstveno delovanje v vseh zakonodajnih zastopih."

Že v januarju 1917 so se bili tudi dalmatinski poslanci izrekli za skupen nastop in tako se je 29. maja združili Hrvatsko-slovenski, Dalmatinski in Narodni klub v skupni jugoslovanski klub, čigar predsednik je postal dr. Anton Korošec, podpredsednik pa dr. M. Laginja.

Sklicanje parlamenta po treh letih absolutizma je bil važen dogodek za državo, katere narodi so se deloma z besedo in orožjem v sovražnih vrstah borili zoper njo. Ves svet je v tem trenutku gledal na Dunaj in zlasti begunci onstran mejnikov so v strahu in upu pričakovali nastopa svojih rojakov.

Slovenski poslanci so na predlog dr. Janeza Kreka sprožili misel, da bi s slovensko izjavo ponovili svoje državnopravne zahteve, na kar so čehi in Ukrajinci isto sklenili, čehi so prvi sestavili svojo izjavo, nato je 29. maja tudi Jugoslovanski klub sklepal o tem in izvolil poseben odbor, ki naj izjavo sestavi. Pri teh razpravah sta se srečali dve stališči: Narodnostno in zgodovinsko. Dr. Ribar je hotel zahtevati združitev Jugoslovancev na podlagi narodnostnega načela, dalmatinski pravaši pa vztrajali pri hrvatskem državnem pravu. Dr. Kerk je obe stališči združil in predlagal, naj se sklicuje deklaracija hkrati na narodnostno načelo in hrvatsko državno pravo. To se je tudi zgodilo in majska deklaracija je do-

bila svojo obliko.

Še pred sejo dne 30. maja je skušal ministerski predsednik Clam Martinic pregovoriti Jugoslovane, naj bi deklaracije ne oddali, češ da bo slabo vplivala na zunanji svet, Jugoslovanski klub je seveda odbil predsednikovo željo in še tisti dan je na seji parlamenta takoj za čedom Stankom vstal dr. Korošec in prebral majsko deklaracijo:

Podpisani poslanci, združeni v Jugoslovanskem klubu, izjavljajo, da zahtevajo na podlagi narodnostnega načela in hrvatskega državnega prava naj se vse zemlje monarhije, v katerih prebivajo Slovenci, Hrvatje in Srbi zedinijo pod žezlom habsburško-lotarinške dinastije v samostojno državno telo, ki bo prosto vsakega gospodstva tujih narodov in zgrajeno na demokratičnem temelju. Za uresničenje te zahteve svojega enotnega naroda se bodo zavzeli z vso silo. S tem pridržkom se bodo podpisani udeleževali parlamentarnega dela."

Ta majska deklaracija ni bila v bistvu nič novega, saj se je v glavnem ujemala s Krekovim predlogom, ki ga je bil sprejel kranjski deželni zbor ob aneksiji Bosne in Hercegovine leta 1908. Zato javnost tudi ni mogla slutiti, da bo ta "majska deklaracija" postala izhodišče velikemu narodnemu gibanju in s tem mejnik v slovenski in jugoslovanski preteklosti.

Beseda o Habsburško-lotarinški monarhiji je bila takrat seveda edina možnost in nihče ji ni ugovarjal, ker ni drugega kazalo v tistih časih. Jasnno je pa bilo vendarle vsem, Slovanom in Nemcem, da bi tudi takojšnje uresničenje deklaracije pomenilo le prehodno stopnjo do popolnega zedinjenja vseh Jugoslovancev. Kajti napol samostojna habsburška Jugoslavija bi poleg neodvisne Srbije in Črne gore ne mogla dolgo obstati. Vse tri bi se po razpadu monarhije nujno zdru-

žile v eno.

Tako si je predstavljal že takrat bodoči razvoj tudi dr. Kerk in za njim večji del izobražencev v SLS, ki se po padcu carizma v Rusiji niso več bali verske nestrpnosti od strani pravoslavja, o porazu centralnih držav pa po nastopu Amerike tudi ni bilo več dvomiti. Le tega ni takrat nihče pričakoval, da je razpad Avstrije že tako blizu.

Prvi odmev majske deklaracije v avstrijskem parlamentu je bil seveda odločen protest Nemcev zoper tako "državnopravno stremeljenje." Naslednji dan je cesar v prestolnem govoru napovedal neke ustavne in upravne preuredbe in izjavil, da bo v to svrhu odložil svojo prisego na ustavo, obenem je pa poudaril, da je dualizem podlaga za moč monarhije.

Tudi Clam-Martinic je v svojem govoru poudarjal, da mora ostati ogrska državna polovica nedotaknjena, jugoslovanskega vprašanja pa ni omenil. Koncem junija je moral Clam-Martinic prepustiti svoje mesto Seidlerju, ki je sestavil uradniško vlado.

Seidler se je kazal Jugoslovancev naklonjenega in cesar sam jih je vabil v vlado. Jugoslovanski klub je glasoval za začasnega proračuna, čehi pa ne. Par dni na to je bilo proglašeno pomilostitveno političnih krivcev, ki je vrnilo svobodo poslancu Grafenauerju in mnogim češkim politikom.

V parlamentu so izvolili poseben odsek, ki naj bi pripravljaval revizijo ustave na podlagi narodne avtonomije po okrožjih. V to svrhu je Seidler skušal sestaviti parlamentarno vlado iz zastopnikov strank. To se mu je posrečilo in koncem avgusta 1917 je v vlado poklical dr. Ivana Žolgerja, ki je bil prvi slovenski in jugoslovanski minister v Avstriji. Ker se je pa državna vlada še naprej dualizma prav krčevito držala, je Jugoslovanski klub še nadalje vztrajal pri majski deklaraciji in v opoziciji.

Opozicijsko stališče Jugoslovanskega kluba je krepko podprla domovina, Slovenija. Na povabilo škofa Jegliča so dne 15. septembra podpisali deklaracijo poleg škofa samega, ki je podpisal na prvem mestu: kanonika Kalan in Gruden, dr. Sušteršič, dr. Tavčar, dr. Triller, Moškerc, Vidic in Žnidaršič.

Pri otvoritvi jesenskega parlamentarnega zasedanja se je Seidler izrekel zoper češko in jugoslovansko deklaracijo. Govoril je le o neki narodnostni avtonomiji v okviru kronovin in dualistične države. Tedaj je Jugoslovanski klub svojo opozicijo poostрил do skrajnih možnosti.

Deklaracijska misel se je z veliko silo širila po vsem jugu. Zlasti se je pa pogreb dr. Janeza Kreka (dne 13. oktobra) razvil v veličastno jugoslovansko manifestacijo. Krekovega pogreba so se udeležili tudi čehi in Hrvatje.

Ob odprtju grobu dr. Kreka je predsednik Jugoslovanskega kluba, dr. Korošec, govoril pomembne besede.

"Dvignite glave, ker približuje se vaše odrešenje. Roko v roki hočemo stopati svojo pot naprej, da dosežemo zedinjenje jugoslovanskega naroda. Bodite složni, odločni, dosledni, da dosežete veliko idejo svojega naroda."

Kako je majniška deklaracija vžgala najširše narodne plasti, je pokazalo še tisto leto, nadaljevalo pa nastopno leto 1918. Ni dvoma, da se večina naših rojakov v Ameriki in Kanadi živo spominja tedanjih dogodkov in bodo ob 25 obletnici z mešanimi čustvi mislili nanje. Majniška deklaracija pa ima danes ob svoji 25 letnici spet pomen, ki mu bo šele bodočnost mogla pogledati do dna...

Po zadnjem ljudskem štetju ima Indija 400 milijonov prebivalcev.

Žival in misel

Človek je do živali običajno v popolnoma čustvenem razmerju. Spodobni smo smatrati psa, ki nam je simpatičen, za silno pametnega ter pripisovati kakšni mački popolnoma človeške zmožnosti in človeške misli.

O tem vprašanju je predaval dunajski raziskovalec prof. dr. Piverek. Učenjak je na vprašanje, da-li imajo živali zavest, odgovoril, kar se tiče nižjih živali, popolnoma negativno. Te živali, ki jim vse življenje uravnava mehanično nagon in refleksi, ne kažejo ničesar, kar bi se dalo imenovati zavest. Drugače je z vretenčarji. Tukaj vprašanja ne moremo že vnaprej zanikavati, čeprav imata nagon in refleksi še vedno prevladujočo vlogo. Pri najvišjih razvitih vretenčarjih, pri človeških opicah, je opaziti nekaj, kar bi predstavljalo prvo stopnjo k zavesti. Te živali so že sposobne umno uporabljati vsakršno orodje in prilagoditi se položajem, ki so vse prej nego preprosti. To je že več nego nagon, to je že začetek človeškega premisleka.

Seveda pa je zavest, ki jo lahko priznamo živalim, vse kaj drugega nego človeška zavest. Med našo in njihovo pojmovno sposobnostjo je globok prepad. Dejanske in popolne sposobnosti pojmovanja žival nima. Tako ne more ničesar vrednotiti. Estetsko in etično nima žival nobenega čuta. Njeno dožemanje je skrajno primitivno in se nanaša na konkretne predmete ter kvečjemu na rabo preprostih predmetov in orodja za igro, zelo redko pa dosledno ravnanje in najbolj redko za premišljeno delo.

MALI OGLASI

Dve sobi se oddasta

V najem se oddasta dve opremljeni ali neopremljeni sobi. Vprašajte na 15717 Holmes Ave., zgorej, telefon: GLenville 1765. (129)

Farma v najem

V najem se odda znana Felix Surtzova farma, ki leži poleg farme SNPJ ob Chardon Rd. Obsega 135 akrov. Lepa hiša in hlev. Za informacije se zglasite pri Felix Surtzu, 936 E. 185. St. (130)

Hiša naprodaj

Naprodaj je lepa hiša 7 sob za 1 družino, garaža, velik lot, blizu La Salle gledišča in 185. ceste. Lastnik odide v armado, zato prodaja po zmerni ceni. Za podrobnosti vprašajte

B. J. Hribar

954 E. 144. St. GLenville 2500. (133)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 1 družino, 7 sob, 2 garaži, nanovo dekorirana, v jako lepem kraju, 17810 Dillwood Rd., je sedaj prazna. Se mora prodati radi ureditve zapuščine. Cena je \$5,800, ta-koj \$1,200, ostalo na mala odplačila. Za več informacij pokličite

M. F. Intihar

Real Estate, Insurance 630 E. 222. St. ali 21491 Nauman Ave. Tel. IV 2644 ali IV 0678 (131)

Stanovanje v najem

V najem se da stanovanje 5 čednih sob, kopalnica, klet in prostor za pranje. Vprašajte na 1281½ E. 55. St.

(June 1, 3, 5)

FOR VICTORY.

BUY UNITED STATES WAR BONDS AND STAMPS

Predsednik Roosevelt je osebno sprejel filipinskega predsednika Manuel Quezon-a ob njegovem prihodu v Washington, kamor je Quezon dospel s svojo družino in bo gost v Beli hiši. Predsednik Quezon bo s svojo vlado v izgnanstvu ostal v Washingtonu.

Bombe zadevajo svoje tarče. — Dim se v ali iz treh nazirskih tankov, katere so zadele bombe iz ruskih bombnikov, ki še kar naprej napadajo nemške vojaške kolone na ruskem bojišču. Stika je poslana iz Moskve.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

"Papirja, gospod!" je rekel, ko sva stopila v sobo, in nestrpno vzdignil oči proti namu. "Papirja, kakršnega že."

"Stojte!" je odvrnil Louis z glasom, hripavim od bolečine. "Ta komedija traja že predolgo. Čas je, da prestane."

"Kaj pravite, gospod?"

"Pravim, da je dovolj!" je srdito odvrnil Louis, daveč se z ihtenjem, ki mu je sililo v grlo. "Priznajte ji resnico."

"Ne bo mi verjela."

"Čeprav ne; vse je bolje od tega."

"Ali je to vaša resna volja, gospod?" Zdravnik ga je resnobno pogledal.

"Da, moja resna volja."

"Teda je več ne vtikam," je povzel učenjak. "Odklanjam pa tudi vsakršno odgovornost. Dolžnost mi velewa, gospod, da vas opozorim na neizogibne posledice."

"Moja mati ne more ozdraveti!" je trmasto rekel Louis.

"Ne, gospod, ozdraveti ne more; po mojem mnenju ji je živeti najdelj še nekaj ur. Zda jo drži pokoncu vročica; kadar ta prestane, se bo začel smrtni boj. Na vas je, da odločite, ali naj zatise oči, ne da bi preje zvedela nesrečo, ki jo je zadela v osebi njenega sina, ali naj umre v polni zavesti svojega gorja..."

"To je strašno!"

"Na vas je, da odločite," je neizprosno ponovil zdravnik.

Louis je pogledal okoli sebe.

"Evo vam papirja," je rekel zdajci.

Najina odsotnost je trajala največ tri minute, toda ko smo se vrnili h gospe de Saint-Alais, je že vsa nestrpna klicala nas in Viktorja.

"Kje pa je? Kje je?" je vročično ponavljala. "Zakaj mora baš danes muditi? Menda ni bilo kakega... prepira med vama?"

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodb, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metode bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC
(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Tako govorec me je nezaupno pogledal.

"Niti najmanjšega ne, gospa," sem odvrnil z glasom, ki se je utapljal v solzah. "Kolnem se, da ne."

"Če je tako, zakaj ga še ni? In kaj je z gospodom de Gontautom?"

Oči so se ji še vedno bleščale in rdeči lisi sta ji še vedno žareli na licih; toda njene črte so se nekam raztezale, izpreminjale se je vidno in neprestano gibala s prsti. Njen glas je bil tako hripav, da ga ni bilo več spoznati; zdaj pa zdaj je žalostno pogledala okoli sebe.

"Danes se ne počutim dobro," je vzdihnila čez nekaj trenutkov, z boleznim naporom zbiraje svoje moči. "Kar ne posreči se mi, da bi bila tako vesela, kakor bi morala biti. Gospodnična pridružite se gospodu vikontu in povejte nekaj ljubeznivega, da bo lažje čakal... In vi, gospod vikont, kaj nasjanjate? Za mojih mladih let je bila navada ženinov, da so pri taki priliki objeli svojo zaročenko. Res žalosten zaljubljenec se mi vidite!"

Deniza je vstala in vsem na obeh počasi pristopila k meni; toda iz njenih blelih ustnic ni bilo glasu in njene oči se niso dvignile, da bi se srečale z mojimi. Niti lice ji ni zardelo, ko sem se z dovoljenjem njene matere sklonil k njej in jo poljubil. A vendar me je prešinilo v tistem trenutku čustvo zadovoljstva in sreče; zakaj ko sem se sklonil k njej, sem začutil, kako so njene drobne ročice krepko pograbile zalek moje suknje, kakor ročice otroka, ki se oklene materinega vratu. Vpričo vseh sem ji položil roko okoli pasu; tako objeta sva stala ob znojno posteljo gospe Saintalaise, ki naju je zamišljeno gledala.

"Uboga miška!" je dejala z ljubeznivim nasmeškom. "Bojčča je še. Bodite dobri z njo, dragi zet, zakaj moje dete je nežno in rahlo in... Nič dobro se ne počutim, tako slabo mi postaja!" je zdajci spet potožila.

Prevzdignila se je na ležišču in s težavo ponesla roko do čela.

"Ne morem... Le kaj mi je?" Obraz ji je vidno prebledel, njene črte so se spacificile in v očeh ji je zasijala nenadna groza. "Kaj me obhaja? Pošljite po... Brž naj stopi kdo po zdravnika! In Viktor naj pride."

Deniza se je izvila iz moje ga objema in planila k njej. Obstal sem na mestu, vse do trenutka, ko se je zdravnik dotaknil mojega ramena. "Idite!" mi je šepnil. "Idite. Pustite jo z ženskami. Konec se bliža."

Tako mi je gospa de Saint-Alais naposled vendarle dala Denizo; in tako je bil sklenjen najin zakon, ki ga je nesrečnica že pred tolko leti snovala z mojim očetom.

Markiza je umrla drugo jutro; usoda je bila milostna in ni dala njenim očem, da bi bile gledale gorje in strahoto, ki sta divjali po nimeških ulicah okoli nepokopanega trupla njene sinu. Umrla je, ne da bi se bila predramila iz vročične blodnje, ki je bila posledica njenih ran. Videl sem jo, ko je ležala na mrtvaški postelji. Bilo je, kakor da spi; in v svečanem pokopu mrliske sobe sem ves presunjen pomislil na izprembo, ki se je bil izvršila v njenem življenju v tem

kratkem letu dni, po petdesetih letih sreče in obilja. Takrat mi je srce prekipelo pomilovanja, ko sem se sklonil k njej in poljubil njeno ubogo voščeno roko: danes pa, ko vem, koliko zla nas je še čakalo v bodočnosti, bi jo najrajši blagoroval, če se spomnim dveh dolgih desetletij izgnanstva in razočaranj, ki sta bili še namenjeni tolikim njenim prijateljem, tolikim izmed onih, ki so nekaj krasili njene sobane v Saint-Alaisu in Cahorsu. Ona in njeni ljudje, obdarjeni z redko odločnostjo in velikim ponosom, so bili mnogo tvegali in mnogo izgubili; igrali so za vse in so tudi vse zaigrali. Ta konec je bil še vedno boljši od ječe ali giljotine; bil je boljši, nego da bi bili postali na tujem stari in nadložni ter se naposled vrnili v domovino, ki jih je bila zdavnaj pozabila, med sodržavljane, ki so se grohotali njihovim starim kočijam ter njihovim krilom in pričeskam izza davno minulih dni.

Rekel sem že, da so trajale pobune v Nimesu tri dni. Zadnji dan je prišel Buton pome in mi je jel prigovarjati, naj odpotujemo. Rekel je, da moramo neutegoma ostaviti mesto, ako se hočemo ogniti še večjih nesreč, ker bi morala družgače on in zmerna stranka, ki nas je bila rešila, odkloniti vsako odgovornost. Louis je menil, da naj bi se umaknili v Montpellier in od onod k emigrantom v Turin; nekaj ur sem mu tudi jaz pritrjeval, zakaj največ mi je bilo do tega, da spravim ženske na varno.

Butonova zasluga je, da nisem ostal pri tem sklepu, ki bi ga bil pozneje gotovo obžaloval. Kar naravnost me je vprašal, ali mislim res odpotovati, in ko sem rekel, da mislim, je stopil k vratom in se je naslonil nanje.

"Bog ne daj tega!" je dejal. "Gorje tistim, ki odhajajo. Malokdo izmed njih se bo vrnil."

"Kakopak!" sem mu zabrusil s srdom in strastjo. "Preden mine leto dni, nas boste na kolenih prosili, naj pridemo nazaj."

"Zakaj neki?" je vprašal.

"Saj ne boste mogli ohraniti reda, če nas ne bo!"

"Pa še kako lahko," je odvrnil hladno.

"Le pogledjte okoli sebe, kako gre vse po zlu."

"To bo prešlo."

"A kdo vam bo vladal?"

"Tisti, ki so najboljši," je trdovratno odvrnil. "Kako morete misliti, gospod vikont, da bo po vsem, kar se je zgodilo, samo tisti mogel dajati zakone, ki bo imel kak naslov? Menda si ne domisljate, da žinjo ne bo več raslo in da kokoši ne bodo nesle jajec, kadar ne bo več plavala nad njimi vlastinova senca? Ali menite, da bodo naše vojne manj zmagovite, če bomo odhajali nanje brez napudranih glav?"

"Mislim," sem odvrnil, "da je čas ostaviti ladjo, kadar se silijo za krmarje tisti, ki ne poznajo morja."

"Krmar se bo naučil svojega posla," je nadaljeval Buton. "In kar se tiče tega, da naj bi bilo čas ostaviti ladjo; kdor nima česa iskati na njej, naj le gre, kamor hoče. Bodite pametni, gospod," je povzel z izpremenjenim glasom. "Bodite pametni. V treh dneh so pobili v Nimesu tri sto ljudi."

"In vi mi svetujete, naj ostanem?"

"Da, zakaj kri je med nami," je odvrnil s tragičnim obrazom. "Ljudstvo ne bo izlaha odpustilo stvari, ki so se tu zgodile. Le pojdite po vsem tem v inozemstvo in ostanite tam. Toda ne, vi ne pojdete, pametni boste," je nadaljeval z osornim, a toplim glasom. "Vrnite se na svoj grad, gospod, in mirujte; tam vam ne bo storil nihče ničesar zalega."

Njegove besede so bile zelo razumne. Svet, ki mi ga je dal, se mi je zdel tako dober, da sem ga po kratkem obotavljanju sklenil poslušati in sem ga dal tudi sam vsem ostalim. A Louis me ni hotel ubogati. Po zadnjih dogodkih ga je bilo Francije tolikani groza, da je koprnel samo še po tem, kako bi preje prestopil njeno mejo. Toda ni se upiral, ko sem ga prosil, naj mi pusti Denizo; in pičlih štiri in dvajset ur po smrti njene matere naju je abbe Benoit poročil v tisti mračni hiši z zaprtimi oknicami, ki mi je bila v Nimesu prva odprla svoja vrata. Obenem se je poročil tudi Louis z gospo Catinotovo, ki se je odpravljala z njim v izgnanstvo. Ni mi tre-

ba pripomniti, da ni bilo na naši dvojni svatbi ne radosti, ne zabav, ne pojedine, ne prazničnih oblek, ampak da smo jo obhajali z ihtenjem in solzami, z bledimi ustnicami in s sreem težkim od žalosti in skrbi.

Toda objokana zarja je časih predhodnica lepega dne. Delj nego tri leta je bilo v najinem življenju mnogo nevarnosti in nemalo toge; godilo se nama je kakor vsem Francozom v tistih okrutnih dneh divljanja in osvete; toda nikoli, ne za dan ne za uro, nisem imel povoda obžalovati tega, kar se je bilo tako naglo izvršilo v Nimesu. Zveste roke in žarke ustnice, oči, ki so se bleščale v ječi prav tako svetlo kakor v dvorcu, so me krepile in bodrile v težkih dneh; in ko so nastopili boljši časi in z njimi vred sivi lasje in prenovljena Francija, je moja žena še vedno umela lepšati moje življenje in čedalje tesneje deliti mojo usodo.

Tu naj dodam še besedo o možu, ki sem bil po nerazumljivi božji volji dobil Denizo iz njegovih rok. Froment iz Nimesa je ostal živ, toda videl ga nisem nikoli več. Tretji dan pobune so pripeljali topove, da so z njimi razbili njegov stolp: razvalino so zavzeli z naskokom in poklali posadko do poslednjega moža. Samo eden si je menda rešil življenje. Ta edini je bil neukrotnež Froment, najspretnější vodja, ki so ga kedaj imeli pristaši kraljevine na Francoskem. Živ in zdrav je prestopil mejo in dospel v Turin, kjer so ga častno sprejeli oni, ki bi mu bili lahko pomogli do zmage, če bi ga bili bolj vneto podpirali. Toda tisti, ki mu je veliko podjete izpodletelo, naj se ne nadeja dolgi priateljstev. Kmalu je zavladal okoli Fromenta obči hlad; njegov ugled je jel pojemati in njegova usoda je postajala od leta do leta težja. Nekoč sem ga hotel poiskati, da bi mu pomagal; a baš tedaj se je ukvarjal z neko odpravo na berbersko obalo in moja sredstva so bila premajhna, da bi bil mogel veliko storiti zanj, če bi ga bil našel. Pravi-jo, da je kmalu nato umrl, a z gotovostjo nisem zvedel niti tega. Naj bo mrtev ali živ, vse-kako ne bom nikoli prestal ču-

titi do njega spoštovanja in hvaležnosti za marsikaj lepega in dobrega, med kar štejem pred vsem tudi največjo srečo svojega življenja.

KONEC.

Gornja slika nam predstavlja pomiloščenega komunisto Earl Browder-ja.

V spomin filmski zezdi Carole Lombard. — Ambulancna voznica Cecily Bowman, ki je v vojaški službi pri ambulancnem oddelku, gleda na napis, ki ga nosi njen ambulanci voz, katerega so podarili britanskim prostovoljcem "United Artists" v spomin na pokojno Carole Lombard.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE NAŠE NEPOZABNE MATERE IN STARE MATERE

Johane Kolar

ki so zatislili svoje dobre oči in se preselili v večno življenje 3. junija 1941.

Mama naša, mama mila, Snivajte le sanje sladke, več ne čuje Vaš se glas; v zemlji tuji, v Bogu tam, eno leto bridke tuge, da se vidimo v nebesih, kar ste zapustili nas, izprosite milost nam.

Tamkaj zopet se združili bomo skupaj enkrat vsi, tje Vam bomo vsi sledili — križ nam sveti govori.

Žalujoci

OTROCI IN VNUKI.

Cleveland, O., 3. junija 1942.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

